

Woensdag 10 oktober 2012.

Het is een traditie op de eerste ochtend, de dag nadat Yves hier aangekomen is. Al van 's morgens vroeg zijn de bejaarde vrouwen van de melaatsenkolonie, vergezeld van een slechtziende man, present om wat geld te komen schooien. Al even traditioneel zegt Yves: "Ze zijn daar weer om te schooien." Waarna hij hen wat laat wachten. Ze zetten zich op het gras en na een al even traditionele wachttijd gaat Yves naar buiten om elk van de vrouwen wat handgeld te geven.

Benoit doet de eerste opmetingen. Mijn lasermetertje is daarbij een goede hulp. Benoit laat zich door een meute kinderen assisteren, het is mooi om zien.

Tegen 9u. is onze ladder klaar voor gebruik. Twee kettingen, één oude fietsketting en één kettingzaagketting – beide door Albert de chauffeur geleverd, beletten dat de twee delen van de ladder uit mekaar kunnen schuiven. Lucien heeft de schrijnwerkers ook gevraagd om een groot rek te maken voor in 'ons bureau'. Samen doen we de opmetingen. Het rek zal binnen enkele dagen klaar zijn. Prima!

King zal vandaag alle lampen van de campus controleren en alle kapotte lampen en armaturen vervangen. Alle kapotte armaturen worden vervangen door een socket en een spaarlamp. De ladder is een handig en stabiel maar zwaar hulpmiddel. Hij is namelijk uit tropisch hardhout van hier gemaakt. Dat hout weegt zwaar.

Ik begin in het nieuwe administratief gebouw met krijgt aan te duiden waar de stopcontacten, de schakelaars en de lampen moeten komen.

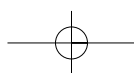
Met King bekijk ik de betonnen tafel in het lokaal dat het nieuwe labo zal worden. Afgrijselijk is die tafel. Bovenop is een chap-

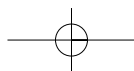

Straks komt 'docteur Yvè' met wat handgeld.

pelaag gestreken maar die ligt op meerdere plaatsen los. Hierop epoxyverf schilderen is zinloos. We zullen het erover hebben met Benoit en Yves.

Tussendoor neem ik wat foto's van Hermans bezigheden in zijn oftalmologie. Hij organiseert zijn consultatielokaal, brengt orde in de medicatie en wat weet ik nogal wat uit zijn gigantische groene valies. Ik ben stand-by om eventuele technische problemen op te lossen. Alles verloopt vlot. Hij houdt zijn eerste consultaties en die leveren al 30 ernstige cataractproblemen op, ook bij jonge kinderen. Er is ook een baby'tje met een tumor die al ver achter het rechter oog woekert en het oog buiten de oogkas duwt. Hier is, vreest Herman, niets aan te doen. Herman besluit om de kinderen aan broeder Dr. Hardy over te laten. Hij zal later deze week daarover met hem telefonisch overleggen, als er 'reseau' is ten minste. Dr. Hardy is meer gewoon om ook kinderen te behandelen zeker in de eigenlijk wel primitieve omstandigheden van hier. Tegen valavond zet Herman samen met Victor en Marie, een verpleegster die ook zal assisteren, zijn operatiezaal klaar en test de operatiemicroscopie en zijn autoclaafje. Tegen 19u. is alles

klaar. Hij is nu helemaal gerust. Morgen zal hij zijn eerste cataractoperatie uitvoeren.

Noot.

Broeder Dr. Hardy is een Hongaars broeder en oogarts die te Mbudji-Mayi in een ziekenhuis een belangrijke praktijk heeft. Omdat veel bewoners uit de ruime omgeving daar de middelen niet hebben, financieel vooral, om zich naar het ziekenhuis te verplaatsen, rijdt hij met

een uitgeruste 4x4 én een equipe naar de dorpen waar hij zijn consultaties organiseert en opereert als dat nodig is. De ergste gevallen worden naar het ziekenhuis vervoerd om daar behandeld te worden. Dr. Hardy krijgt veel steun, onder andere van de Belgische NGO 'Light for the World'.

De chef van de schrijnwerkers op onze nieuwe ladder.

